

ספר שמואל ב'

פרק ב'

שם הידען:

1. הקף את המילים שהם 'פעולה'. 2. מתח קו מתחת למילים שהם 'אמירות'.

(א) ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אלו עלי ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: (ב) ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: (ג) ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: (ד) ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול: (ה) וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: (ו) ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: (ז) ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם: (ח) ואבגר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו מחנים: (ט) וימלכוהו אל הגלעד ואל האשור ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלה: (י) בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתיים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: (יא) ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: (יב) ויצא אבגר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה: (יג) ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו על ברכת גבעון וישובו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: (יד) ויאמר אבגר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: (טו) ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד: (טז) ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו ויחזו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: (יז) ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא וינגף אבגר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: (יח) ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברנליו כאחד הצבים אשר בשדה: (יט) ויחדף עשהאל אחרי אבגר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאל מאחרי אבגר: (כ) ויפן אבגר אחרי ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: (כא) ויאמר לו אבגר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחרי: (כב) ויסף עוד אבגר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אכפה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך:

(כג) וַיִּמְאֵן לְסוּר וַיִּכְהוּ אַבְנֵר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל הַחֹמֶשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפֹּל שָׁם וַיָּמָת תַּחְתּוֹ
תַּחְתּוֹ וַיְהִי כֹל הַבָּא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָפַל שָׁם עֲשָׂהאֵל וַיָּמָת וַיַּעֲמָדוּ: **(כד)** וַיִּרְדְּפוּ יוֹאָב וְאַבְיָשׁ
אַחֲרֵי אַבְנֵר וְהַשֹּׁמֵשׁ בָּאָה וְהִמָּה בָּאוּ עַד גִּבְעַת אִמָּה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גֵיחַ דָּרָךְ מִדְּבַר גִּבְעוֹן: **(כה)** וַיִּתְקַבְּצוּ
בְּנֵי בְנֵימִן אַחֲרֵי אַבְנֵר וַיְהִיו לְאַגְדָּה אַחַת וַיַּעֲמָדוּ עַל רֹאשׁ גִּבְעָה אַחַת: **(כו)** וַיִּקְרָא אַבְנֵר אֶל יוֹאָב
וַיֹּאמֶר הֲלִנְצַח תִּאֲכַל חֶרֶב הַלּוֹא יִדְעָתָה כִּי מָכָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וְעַד מָתִי לֹא תֹאמַר לְעַם לְשׁוּב
מֵאַחֲרֵי אַחִיהֶם: **(כז)** וַיֹּאמֶר יוֹאָב חֵי הָאֱלֹהִים כִּי לֹא־אֶדְבַּרְתִּי כִּי אֲזִי מִהַבְּקָר נֶעְלָה הָעַם אִישׁ מֵאַחֲרֵי
אַחִיו: **(כח)** וַיִּתְקַע יוֹאָב בְּשׁוֹפָר וַיַּעֲמָדוּ כָּל הָעָם וְלֹא יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם:
(כט) וְאַבְנֵר וְאַנְשָׁיו הָלְכוּ בְּעַרְבָּה כָּל הַלַּיְלָה הַהוּא וַיַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן וַיֵּלְכוּ כָּל הַבְּתָרוֹן וַיָּבֹאוּ
מִחֲנִים: **(ל)** וַיּוֹאָב שָׁב מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל הָעָם וַיִּפְקְדוּ מֵעַבְדֵי דָוִד תַּשְׁעָה עָשָׂר אִישׁ
וַעֲשָׂהאֵל: **(לא)** וְעַבְדֵי דָוִד הָכֹּה מִבְּנֵימִן וּבְאַנְשֵׁי אַבְנֵר שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים אִישׁ מֵתוּ: **(לב)** וַיִּשְׂאוּ אֶת
עֲשָׂהאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּקִבְרֵ אָבִיו אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיֵּלְכוּ כָּל הַלַּיְלָה יוֹאָב וְאַנְשָׁיו וַיָּאֵר לָהֶם בְּחַבְרוֹן: